Zaak 78/86 R

M. Costacurta
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren — opschorting van tenuitvoerlegging"

Samenvatting

Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorlopige maatregelen — Voorwaarden (Reglement voor de procesvoering, artikel 83, paragraaf 2)

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT
VAN DE TWEEDE KAMER VAN HET HOF
20 maart 1986 *

In zaak 78/86 R,

M. Costacurta, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd en bijgestaan door N. Decker, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg te diens kantore, avenue Marie-Thérèse 16,

verzoeker,

* Procestaal: Frans.

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur D. Gouloussis als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, lid van haar juridische dienst, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek in kort geding tot opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Commissie van 12 december 1985 en tot voorlopige toelating van verzoeker tot het op 17 maart 1986 aangevangen opleidingsprogramma van vergelijkend onderzoek COM/A/8/84,

geeft

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER,

uitspraak doende krachtens de artikelen 9, paragraaf 4, en 96 van het Reglement voor de procesvoering,

de navolgende

BESCHIKKING

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 13 maart 1986, heeft M. Costacurta, ambtenaar van de Commissie in de rang B 1, een beroep ingesteld dat primair strekt tot nietigverklaring van het besluit van het hoofd van de afdeling Aanwerving van 12 december 1985 en bijgevolg tot toelating van verzoeker tot het op 17 maart 1986 aangevangen opleidingsprogramma van intern vergelijkend onderzoek COM/A/8/84 op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken en van een examen voor de vorming van een reserve.

2 Bij op dezelfde datum ingediend verzoek in kort geding vraagt verzoeker krachtens artikel 91, paragraaf 4, Ambtenarenstatuut om opschorting van de tenuitvoerlegging van genoemd besluit en om voorlopige toelating tot genoemd opleidingsprogramma.

3 Het verzoek in kort geding is betekend aan de Commissie, die schriftelijke opmerkingen heeft ingediend. Daar de schriftelijke memories alle gegevens bevatten die nodig zijn om uitspraak te kunnen doen op het beroep in kort geding, is het niet nodig gebleken partijen om mondelinge toelichtingen te verzoeken.

4 Verzoeker, ambtenaar van de Commissie sedert 1 oktober 1968, gaf zich in juli 1984 op voor intern vergelijkend onderzoek COM/A/8/84 op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken en van een examen voor de vorming van een reserve van administrateurs (loopbaan A7-A6). Nadat verzoeker was toegelaten tot het examen, ontving hij bij brief van 12 december 1985 van het hoofd van de afdeling Aanwerving bericht, dat de jury meende hem niet te kunnen toelaten tot de volgende fase van de procedure, namelijk het opleidingsprogramma. De jury had namelijk een globaal oordeel uitgebracht over iedere kandidaat en na vergelijking de kandidaten uitgekozen die zij het meest geschikt achtte.

5 Van oordeel dat dit besluit onvoldoende gemotiveerd is en in strijd is met artikel 25 Ambtenarenstatuut en met de artikelen 1 en 5 van bijlage III bij het Statuut en, subsidiair, dat er sprake is van misbruik van bevoegdheid, heeft verzoeker het beroep ten gronde ingesteld alsook het onderhavige verzoek in kort geding ingediend.

6 Volgens artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering dient de verzoeker een duidelijke omschrijving te geven van de omstandigheden waaruit blijkt van het spoedeisende karakter van het verzoek, alsmede van de middelen, zowel feitelijk als rechtens, op grond waarvan de voorlopige maatregel waartoe wordt geconcludeerd, aanvankelijk gerechtvaardigd voorkomt.

7 In dit verband verwijst verzoeker naar de in de hoofdzaak aangevoerde middelen en stelt hij voorts, dat er sprake is van urgentie in de zin van bovengenoemde bepaling, daar de jury voornemens is op 17 maart 1986 een theoretische opleiding en een stage te organiseren, welke beide verplicht en voor alle opgeroepen kandidaten gelijk zijn. Na afloop moet iedere kandidaat voor de jury een tevoren ingediend verslag verdedigen, dat zowel betrekking heeft op de stage als op de ver-

schillende door hem gevolgde opleidingscursussen. Zou verzoeker worden belet deel te nemen aan dit opleidingsprogramma, dan zou dit er in feite op neerkomen dat hem wordt belet deel te nemen aan het in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek voorziene mondelinge examen. De uitsluiting van de opleidingscursussen zou hem derhalve onherstelbare schade toebrengen.

8 De Commissie concludeert in haar schriftelijke opmerkingen tot afwijzing van het verzoek in kort geding.

9 De Commissie merkt in dit verband op, dat verzoeker geen onherstelbare schade zou lijden, indien het arrest in de hoofdzaak zou worden gewezen na het einde van de theoretische opleiding en de stage. Mocht het Hof het beroep ten principale toewijzen en het bestreden besluit nietig verklaren, dan zou de Commissie immers het vergelijkend onderzoek voor verzoeker moeten heropenen en zou de jury te zijnen aanzien haar werkzaamheden moeten hervatten om uitvoering te geven aan dit arrest. Genoemd opleidingsprogramma zou derhalve voor één persoon kunnen worden georganiseerd. De Commissie beklemtoont voorts, dat het niet mogelijk is bij wijze van voorlopige maatregel een maatregel toe te staan waardoor het beroep in de hoofdzaak zinloos zou worden.

10 Ten einde het in het verzoek in kort geding aan de orde gestelde probleem te kunnen oplossen, moet worden vastgesteld dat uit bovengenoemde opmerkingen van de Commissie blijkt, dat verzoeker geen onherstelbare schade zou lijden, indien het arrest in de hoofdzaak zou worden gewezen na het einde van het opleidingsprogramma. De Commissie heeft zich namelijk bereid verklaard het vergelijkend onderzoek voor verzoeker te heropenen, indien hij in de hoofdzaak in het gelijk mocht worden gesteld. Bijgevolg heeft verzoeker niet het bestaan aangetoond van omstandigheden waaruit blijkt van het dringende karakter van zijn verzoek in kort geding.

11 Uit bovenstaande overwegingen volgt, dat het verzoek in kort geding moet worden verworpen.

DE PRESIDENT VAN DE TWEEDE KAMER,

uitspraak doende bij voorraad,

gehoord de advocaat-generaal,

beschikt:

1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.

2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 20 maart 1986.

De griffier
P. Heim

De president van de Tweede kamer
K. Bahlmann